

Kritik mot Svea hovrätt för brister vid expediering av beslut rörande verkställighet av ett beslut om utmätning

---

AA framförde i en anmälan klagomål mot Kronofogdemyndigheten. Han var bl.a. missnöjd med att myndigheten hade genomfört en värdering av hans bostadsrätt trots att Svea hovrätt hade beslutat att någon åtgärd för verkställighet av ett beslut om utmätning tills vidare inte fick vidtas.

Klagomålet, såvitt det avser Kronofogdemyndigheten, är föremål för ställningstagande hos justitieombudsmannen Hans-Gunnar Axberger (JO:s dnr 2622-2009).

Av inhämtade handlingar i Svea hovrätts ärende ÖÄ 5878-08 framgick bl.a. följande. AA överklagade ett beslut angående utmätning av hans bostadsrätt hos hovrätten. Hovrätten förordnade genom beslut den 8 september 2008 att någon åtgärd för verkställighet tills vidare inte fick vidtas, s.k. inhibition. Beslutet expedierades till parterna i målet, men inte till Kronofogdemyndigheten. Efter viss skriftväxling beslutade hovrätten slutligt den 27 november 2008 att avslå AA:s överklagande. Samtidigt upphävdes det tidigare beslutet om inhibition. Inte heller detta beslut expedierades till Kronofogdemyndigheten.

Genom muntliga upplysningar från hovrättsrådet BB, se bifogade tjänsteanteckning, framkom att det berörda kansliet i hovrätten är väl bekant med att ett beslut om inhibition av en verkställighet ska skickas till Kronofogdemyndigheten och att det måste ha berott på ett förbiseende att så inte skedde denna gång.

Av 8 § förordningen (1981:967) om skyldighet för domstol och Kronofogdemyndigheten att lämna underrättelser om vissa beslut av exekutiv betydelse följer att om en domstol har förordnat att en exekutionstitel tills vidare inte får verkställas, ska domstolen samma dag sända en kopia av beslutet till Kronofogdemyndigheten. Detta gäller också i fråga om senare beslut av betydelse för verkställigheten. Jag noterar vidare att detta även framgår av Domstolsverkets handbok Expediering Hovrätt (avsnitt T 53).

Hovrätten borde därför naturligtvis ha skickat en kopia av såväl beslutet om inhibition som det senare beslutet genom vilket inhibitionen upphävdes till Kronofogdemyndigheten. Att så inte kom att ske är självfallet beklagligt. Jag har

emellertid inte anledning att betvivla uppgiften att det inträffade berodde på ett förbiseende.

Ärendet avslutas med den kritik som ligger i det ovan sagda.

Tjänsteanteckning

Vid telefonkontakt den 9 juni med BB, hovrättsråd i Svea hovrätt, framkommer följande. Hon har ingen minnesbild av det aktuella ärendet och antar att hon blev utsedd till referent i samband med föredragningen. Hon åtar sig att återkomma med besked angående expedieringen av beslutet.

Den 11 juni återkommer BB och uppger att hon varit i kontakt med CC, som är lagman på den aktuella avdelningen, och att han i sin tur har pratat med avdelningens kansli. Det har då framkommit att kansliet väl känner till att beslut om inhibition av verkställighetsåtgärder och senare fattade beslut av betydelse för verkställigheten ska expedieras till Kronofogdemyndigheten. Att så inte kom att ske i detta ärende måste ha berott på ett enstaka förbiseende och förmodligen på att sändlistan för det första beslutet användes vid expedieringen av det andra beslutet.

BB utgick från att kansliet kände till expedieringsbestämmelserna och fann inte anledning att själv, i egenskap av referent vid inhibitionsbeslutet, kontrollera att dessa följdes.